

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6—
pol leta 3—
četrt leta 1:50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopisane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1:20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solški ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pisan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»»» Bog in narod! «««

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Uredništvo in odpravnštvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejema stranko vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in drugo reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.
Neplačanih pisem ne sprejemajo ne uredništvo ne upravništvo.

Oglaš in poslanice

se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglaš je plačati loco Gorici.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v skupnih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrstah.

Poročilo ministerstva za trgovino o uporabi dovoljenega kredita za pospeševanje male obrti tekom leta 1897.

L. 1892. je nakazal državni zbor ministerstvu za trgovino 10.000 gld. kredita, da pospešuje malo obrt. Ta kredit je znašal za leto 1897. 135.000 gld. K temu so donasale različne kronovine in trgovske zbornice nad 200.000 gld. Seveda je pripomniti, da se ni niti naš deželni zbor, še manj pa naša trgovska zbornica, obnesla kdo ve kako pri podpiranju malega obrtnega stanu. Ni eden ni drugi nista dala krajaerja y to koristno svrhu.

Za l. 1898. je v proračunu ministerstva za trgovino v enako svrhu določenih 175.000 gld., in med temi 40.000 za ustanovljanje zadrug za surovine, izdelovanje in proizvajanje.

Kakor smo čitali v italijanskih listih, je dobila od tega kredita zadruga mizarjev v Mariani 2000 gld. brezobrestnega posojila. Koliko je dobila podpore prepotrebna in prekoristna zadruga za izdelovanje opeke v Biljah, tega se do danes ne vemo? *)

Vodstvo za pospeševanje male obrti ima v rokah poseben oddelek ministerstva za trgovino. Tega oddelka čeni so uradniki imenovanega ministerstva in državni poslanci. Nas Slovence zastopa g. Ivan Murnik, ces. svetnik, deželni odbornik in tajnik trgovske obrtne zadruge v Ljubljani. — V oddelku ministerstva za pospeševanje male obrti je dodan poseben organ, posvetovalni odbor, ki ima nalogo proučevati razmere in položaj male obrti ter poročati in dajati nasvet ministerstvu. Urad in izvrševalni organ tega oddelka je c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaju.

Iz gori navedenega kredita 135.000 gld. se je porabilo tekom leta 1897. največ, t. j. nad 70.000 gld., za napravo orodja in strojev malim obrtnikom. Tekom leta je došla marsikatera prošnja za podporo, med temi tudi 4 iz naše kronovine. Mizarška zadruga v Mariani je dobila brezobrestna posojila in podaljšal se jej je tudi rok porabe prej pre-

*) Saj se tudi ni zanjoglasila. Sama ni vedela, da lahko kaj dobi, a nikogar ni bilo, ki bi jo na to opozoril! Zdej je podpisano novo društvo obrtno spono pozornost tudi na ta nedostatek. Čast mi! — Tako se dela brez kričanja! Ured.

pušenih strojev. Štiri prošnje je vložil neki zasebnik iz Trsta. Ne vemo pa, zakaj se ni došla prošnja zadrugne opekarne v Biljah na Dunaj in ne vemo, ali je dospela na Dunaj še pred preteklo l. 1897? Največ prošenj je bilo s Češkega, t. j. 103., iz Dalmacije pa nobene. (— Dokaz, kje bivajo podjetni ljudje! Ured.)

Posebni oddelek c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaju je dvorana za malo obrt, otvorjena 30. junija 1892. V tej dvorani so razstavljeni stroji in orodje največjih iznajdb in splošno uporabljivi za male obrtnike. — Dvorana za malo obrt razpada v oddelke za obdelovanje lesa, kovin in oblaci. Razstavljena so poleg tega pomagala različnih obrtnikov, posebno mizarjev, strugarjev, sodarjev, ključarjev kovačev, kleparjev, mehanikov, čevljarjev, krojačev itd. Urad, ki posluje za dvorano male obrti, daje obrtnikom brezplačni pouk in je odgovarjal tekom leta 1897. 3000 krat.

Naloga tehnološkega obrtnega muzeja je, podpirati in prirejati razstave male obrti. Tekom l. 1897. ste bili dve taki razstavi, ena v Rivi na Tirolskem, druga v Plznu na Češkem. Razstava v Rivi je trajala od 27. maja 1897. do 1. novembra t. l. Obiskalo jo je nad 35.000 obiskovalcev. Iz pospeševalnega kredita se je doneslo 2500 gld.

Razstava v Plznu je kazala posebno raznovrstne stroje za malo obrt. Bilo je razstavljenih 11 elektromotorjev na paro, 11 strojev za obdelovanje lesa, 51 za kovino, 65 šivalnih strojev za krojače in šivilje, 7 strojev za bukvoze, 7 za peke in 24 za razne obrti.

To razstavo je obiskalo nad 3000 obrtnikov brezplačno, korporativno zastopano je bilo 28 obrtnih zadrug. K tej razstavi je pripelo ministerstvo za trgovino iz gori navedenega kredita 1600 gld. Vsi troški razstave so znašali 2000 gld. Za leto 1898. namerava ministerstvo prirediti razstavo za malo obrt v veliki dvorani rotunde na Dunaju.

Stalne razstave, ki so se podpirale tekom l. 1897. so moravski obrtni muzej v Brnu, koroška obrtna dvorana v Celovcu in obrtno društvo okraja mesta Steyer na Gor. Avstrijskem.

Stroje in orodja daje ali posojuje tehnološki muzej brezplačno le društvom ali

zadrugam. Od l. 1892. naprej je trgovsko ministerstvo dalo strojev za 145.000 gld. in sicer 55 krat čevljarjem, 12 krat mizarjem. L. 1897. se je razposlalo 12 motorjev, 62 strojev za obdelovanje kovin in lesa, 16 šivalnih strojev in 13 različnih strojev. Takó se je dalo tudi produktivni zadrugi mizarjev na Češkem v Karlovih varih 1 motor na plin z 8 konjskimi silami in več drugih strojev v zvezi s tem motorjem na odplačilo v 10 letnih obrokih brez obrestij. — Mizarški zadrugi v Lincu se je prepustil 1 plinov motor z 10 konjskimi silami in s pripadajočimi stroji v vrednosti 5000 gld. proti odplačilu v 10 letnih obrokih brez obrestij.

„Trgovsko obrtno pospeševalno društvo“.

(Dalje pride).

Ameriško bojišče.

(Dalje).

Španci so bili v XVI. in tudi se v XVII. stoletju prvi kulturni narod v Evropi. Odlikovali so se zlasti v dramatičnem pesništvu in slikarstvu; njih jezik se je sploh govoril na evropskih dvorih. Na to svojo kulturo so Španci, t. j. Kastilci, neizmerno ponosni in se imajo za višje ljudi nego druge narode; „španska grandeca“ (visokost) je prišla v pregovor. Poleg tega pa so precej leni za delo. Arabci so jim bili obdelali njih suhe planote in jih spremenili z umetnim namakanjem v vrte; sedaj pa je poljedelstvo zopet zanemarjeno in le živinoreja, zlasti ovčarstvo, („merinos“ - ovce) je še na visoki stopinji. Španci so tudi zelo pobožni in ljubijo sijajne cerkvene obrede; a vendar so še vedno strastno umeli za nečloveške boje z biki, kateri ne morejo nikakor blažilo delovati na sreča gledalcev.

Čisto drugačni so Katalonci, ki prebivajo po jugovzhodnih pokrajinah Španije. Oni imajo starejšo kulturo in starejši kuji-zevni jezik („provansalski“) od Kastilcev, so bolj živahni, delavni in podjetni. Vsa obrtnost, zlasti tovarniška, in skoro vsa trgovina je v njih rokah. Okoli Barcelone, drugega mesta na Špankem s 300.000 prebivalci, se vrstijo daleč naokoli tovarna za tovarno. Tudi zemlja je dobro obdelana in okoli Valensije celo tako izvrstno, da imenujejo oni predel sadnega drevja in trte „vrt španski“. Iz tega gmotnega in duševnega nasprotstva se dá tolmačiti tudi sovraštvo in politično nasprotstvo med Katalonci in Kastilci. (Za časa španske nasledstvene vojne so le Katalonci zvesto podpirali Habsburžana Karla III.).

pren-oženje mojega očeta; Rimljani so se razdelili z njim, kakor s kosom kruha.“

„Čudim se, da nisi udrihal po njem!“ zakliče Malluh.

„Bil bi ga lahko ubil, toda grob... še bolj zakrije tajnost, nego ta podli Rimljan!“

Kako mnogo mrzle krvi, koliko zataje-vanja samega sebe je treba, da se navzlic takemu sovraštvu še more odlašati trenutek maščevanja!

Malluh, ki se je doslej brigal za Ben-Hura v imenu svojega gospodarja, se je jel odslej brigati zanj na lasten račun, radi zanosu in sočutja do njega.

„Nočem mu vzeti življenja“, reče po kratkem molčanju Ben-Hur. „Ali je mar smrt najhujša kazen? Ne, naj živi, toda če mi hočeš pomagati, upam, da se grozno maščujem nad njim.“

„Če ti hočem pomagati? Saj je on Rimljan, jaz pa sem potomec pokolenja Jude. Jaz storim, kolikor mi bo le mogoče.“

„Ni težko moje naročilo izvršiti, ker niti ne obteži troje vesti. Pojdiva od tod!“

Odideda na livado.

Ben-Hur prvi pretrga molčanje.

„Ali poznaš sejka Ilderima Dobrot-ljivega?“ vpraša.

„Poznam ga.“

Novejša zgodovina pa je stvorila še vse polno razločkov med španskim prebivalstvom in je razcepila na mnogo strank, ki se med seboj bolj sovražijo, nego inorodeci ali drugo-verniki. Tu imamo poleg monarhistov in republikanov tudi karliste, socialiste in še celo anarhiste, zlasti med tovarniškim ljudstvom na vzhodu. Karliste so pristasi Don Karlosa, ki živi sešaj v Bruselju in ki trdi, da ima več pravice do španskega prestola nego sedanji kralj Alfonz XIII. Njegovi pristasi bivajo na severni strani v baskijskih pokrajinah. Baski so potomci prvotnih prebivalcev Pirenejskega polotoka, ki še vedno govorijo svoj jezik in zvesto čuvajo svoje stare običaje („fueros“), a sovražijo Kastilce.

K vsem tem nasprotstvom prilaga še neskladnost in morda tudi nesposobnost vlade. Kralj Alfonz XIII. ima zdej še le dvanajset let, a vendar je že od svojega rojstva (leta 1886.) na prestolu. Mesto njega je vladarica Marija Kristina (rojena 1858.) hči avstrijskega nadvojvode.

Španska vojska šteje v mirnem času 80.144 mož, v bojnem pa 338.000 mož. Poleg teh imajo sedaj na Kubi okoli 80.000, na Filipinih pa okoli 30.000 mož pod orožjem. Bojno ladjevje je štelo l. 1896.: 44 ladij s 631 topovi in 9873 vojakov v Evropi; 4 ladje in 190 mož v Afriki; 29 ladij in 3270 mož v Aziji, ter 14 ladij in 1574 vojakov v Ameriki. — Španski denar „peseta“ velja skoro toliko, kot naša krona; na Kubi pa je „peso“ štiri in pol naše krome.

V Afriki imajo Španci le neznatna posestva (Kanarske otoke in dva Gvinejska otoka), ki merijo skupno še, ne toliko, kot vojvodina Kranjska, in štejejo 330.000 preb. (kolikor Istra). V Aziji pa merijo njih posestva (Filipini, Marjani in Karolini) skoro 300.000 km², blizu toliko, kot Ogerska s Hrvaško-Slavonsko; a štejejo le nekaj nad 7 milijonov prebivalcev, maloveč kot Galicija. Glavno posestvo so Filipini, katere je našel Magaljan leta 1521., a Španci so jih podjarmili leta 1565. To otočje šteje nad 400 otrovov in se razprostira čez 16 širinskih in 9 dežinskih stopinj. Največji otok Luzon ali Manila je tolik, kot Galicija, Slezija in Moravska skupaj, drugi Mindanao pa kot slovenske dežele.

Po svojem položaju ob meji tropiskega in severno-zmernega pasa imajo tudi njih podnebje in rastlinstvo. Ob vsej obali znaša letna toplota od 22° do 35° C in v Manili je skozi celo leto tako enakomerno razdeljeno, da ne doseže nikoli vročine, kakoršna vlada v Madridu. Glavni pridelki so cukar, kava, kakao, hombač, riž, turšica, tobak, banane itd. Tudi dragača lesa je v obilnosti. Ali španska vlada je postavila brez števila zaprek

„Kako daleč je od tod do palmovega gaja?“

V Malluhovi glavi se nakrat vzbudi sumnja. Spomni se daru, ki ga je Ben-Hur prejel pri vrelcu iz rok zale tujke... Ali bi on, ki je tako vneto ljubil svojo mater, mogel na njo pozabiti, a to drugi ženski na ljubo?

Ne davši pa spoznati na sebi te sumnje, odvrne:

„Palmov gaj je oddaljen od tod za dve uri jeze na konju, a za jedno uro na brzonogem velblodu.“

„Še nekaj: ali so dirke, o katerih si mi pravil, že razglašene in kedar se imajo vršiti?“

Iz glasul mladenča je bilo moči razvideti, da mu je odgovor na to vprašanje velevažen.

„Te dirke“, pojasnjuje Malluh, „prireja zasebno prefekt na čast konzulu Maksenciju, ki dospe semkaj, da se pripravi na pohod na Parte. Prefekt je bogat in škop, toda ne stedi denarja, kadar si hoče nakloniti veljav-nega prijatelja. Sicer pa tudi prebivalci Antijohije pomagajo nositi troške, znajoči iz izku-senosti, da se jim ti bogato poplačajo. Ob času teh dirk, da ne vstevam konzula in njegovega spremstva, dospe v mesto tolpa ljudi iz najbolj oddaljenih krajev. Torej že dalje nego jeden mesec glasniki na vse štiri strani sveta razglašajo, da je pozorišče odprto.“

BEN-HUR

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIG WALLACE

Poslov. Podravske.

(Dalje).

ČETRTRA KNJIGA.

„Te besede so mi privabile v spomin moja mlada leta“ je dejal. „Iz njih razvidim dobro, da si pravi Izraelec. Lahko ti zaupam. Torej poslušaj me. Moj oče je užival splošno spoštovanje; ni mu tudi manjkalo bogastva in dostojanstev. Ob času njegove smrti je bila moja mati še mlada in zata. Ni pa dovolj, če rečem, da je bila lepa in dobra, kajti med ni slajši od njenih besed, ki so prihajale iz njenih ust, a njena dela so bila še slajša, nego besede. Znana je bila po svojih čednostih in milosrčnosti. Imel pa sem tudi sestro, ki je bila solnce mojih dni. Bili smo tako srečni, da sem iz globočine sreča ponavljal dan na dan besede velikega rabina: „Bog, ne zmožen sam biti povsod, je poslal na zemljo... matere!“ Toda ta sreča je bila zelo kratka! Nekega dne je odličen Rimljan, jezdec na čelu kohorte mimo naše hiše,

bil zadet od kamna, ki se je odlesnil. Bil je to preprost sluhač. Takoj pa je padel sum na me, da sem nameraval pripraviti ga ob življenje. Legijonisti so zlonili vrata ter nas vse polovili. Od tega trenutka nisem videl več matere niti sestre. Ne vem, ali še živi, ali pa sta nemara že umrli... Ta človek... prokleti Rimljan, ki nas je hotel pomandati, nas je dal sovražniku v roke. Moja mati je, topeč se v solzah in obupu, prosila, naj jej vrnejo otroka... On je slišal ter se ji smejal!... Ha! ali veš, kaj sedi globlje v sre-u — ljubezen ali sovraštvo?... Danes sem ga zagledal in spoznal od daleč ter mu prišel na sled.“

Pri teh besedah prime tovariša za roko.

„Malluh!“ zakliče obupen, „on ve in nosi v sebi tajnost, za katero bi rad dal življenje. On bi mu lahko povedal, ali mati in sestra živi in kje se nahajata, ako sta pa umrli... obe sta v mojem sre-u kakor jedna... kje njune kosti čakajo na moje?“

„Ali ti noče povedati tega?“

„Ne. Jaz sem žid, on pa Rimljan.“

„Moraš ga k temu prisiliti.“

„On je jeden izmed onih, katerih nihče ne prisili postopati proti svoji volji. A poleg tega, to je državna tajnost. Pograbili so vse

gnotnemu in duševnemu razvitku. Zadovolila se je s tem, da je siloma spreobrnila prvotne prebivalce h krščanski veri, ali za gospodarsko razvijanje otokov ni storila skoro nič iz samega straha pred svobodo.

(Dalje pride).

DOPISI.

Iz Renč. — Tukajšna obrtna šola za zidarje je slovesno sklenila šolsko leto dne 1. maja t. l. z razstavo izdelkov učencev iz predpisanih predmetov. Počastili so nas istega dne: nadzornik obrtnih sol, g. vitez Hlesky iz Trsta, c. svetnik in okraj. šolski nadzornik, g. Franc Vodopivec, ter mnogo drugih odličnih gospodov, gospa in gospic, udov goriske čitalnice, katere je krasno vreme izvabilo iz mesta na deželo.

Iz voditeljevega poročila smo posneli, da je obiskovalo obrtno šolo v ravno preteklem šolskem letu 56 učencev v 2 razredih, ki so večinoma iz Renč in Gradišča, pa tudi iz Bilj, Vogerskega in Kamenj. Odlikovanih je bilo 17 učencev z darili po 2 do 4 K.

Neki učenec 2. razreda je pozdravil s prostimi besedami dole goste ter se zahvalil vsem onim, ki so pripomogli k ustanovitvi te za zidarje prekoristne šole — zatrjač, da bodo hvaležni, dokler bode bilo sree v njih prsih. Ces. svetnik, g. Fr. Vodopivec, se pohvalil lepi napredek učencev ter naprosil g. nadzornika obrtnih sol, da bi blagovolil ta zavod priporočati na pristojnem mestu, kajti važnost in korist te šole za naše zidarje je prevelika, da bi ne bila vredna vsestranskega priporočila in slednji je povabil navzoče, da so vsiklikni trikratni navdušeni »živio« presvili. cesarju — na kar se je odpela cesarska pesem.

Kaj pa naj rečem o izdelkih učencev? Sleherni obiskovalec razstave se je pohvalno izrekel ter se ni mogel prečuditi, kako zamorejo priprosti zidarski učenci tako natančno risati, da bi bilo to v čast učencem srednjih sol.

Gospod nadzornik Hlesky je opetovano čestital učiteljskemu osebju za nepričakovani uspeh.

Razpostavljeni so bili na levi strani izdelki 1. razreda, iz katerih se je razvidelo sistematično postopanje v prostoročnem ter prestop h geometričnemu risanju.

Iz II. razreda: slaybarstvo — stebarski red, različni načrti v vseh njih detajlih itd. itd.

Gosp. izletniki so se podali potem v gostilno tukajšnega g. župana, kjer je med raznimi pogovori in petjem goriskih slavčkov, pri kozarcu hladnega piva in dobrega vina se prehitro približala ura, ko so nas gospoda na vozovih in biciklih zapustili. Mi smo jim voščili srečno pot želeči, da bi nas večkrat s svojim pohodom počastili.

Domače in razne novice.

Premil. g. nadškof in knez, dr. Jakob Missla, se je že poslovil od Ljubljane ter odšel včeraj v Trst, od koder potem pride v Gorico. Intronizovanje bo 22. t. m.

„A tukajšno pozorišče. Čul sem, da se lahko kosa s pr. risčem Maksimusa v Rimu.“

„Obe sta zidani ter enako prirejene, toda v našem ima prostora le dva kral sto tisoč oseb, v vašem ... to je rimskem ... je za pet in sedemdeset tisoč sedežev več prostora.“

„Ali so pravila tudi ista?“

„Da, samo z jedno izjemo. V Rimu smejo odrinili nakrat samo štirje vozovi, tu pa brez obzira na njih število, odrinejo vsi hkrati.“

„To je grški običaj.“

„Saj je tudi Antijohija bolj grško, nego rimsko mesto.“

„Torej bi mogel dospeti z lastnim vozom?“

„Da, in z lastnimi konji. V tem obziru ni nikake omejitve.“

Malluh je zapazil, da se je doslej mračno lice Ben-Hurovo po tem odgovoru nakrat razjasnilo.

„Kedaj se torej ima vršiti dirka?“

„Pojuatersnjem, ako bodo, da povem po rimljansko, morski bogovi naklonjeni ... pojuatersnjem dospe semkaj konzul Maksencij. In od danes čez šesti dni bomo ogledovali dirke.“

„Kratek čas, moj Malluh, toda moral mi bo zadoščevati. Pri prerokih starega Izraela! vnovič vzamem vajeti v roke.“

Vipavska železnica. — Ministerski predsednik kot voditelj ministerstva za notranje zadeve je vsled Najvišjega pooblaščenja in v sporazumljenju s c. kr. ministerstvi za železnice in finance g. Alfredu grofu Coronini-Cronberg-u, državnemu poslancu, v družbi z g. dr. Antonom Gregorčičem, namestnikom deželnega glavarja, z Mat. Saunigom, veleposest. v Biljah, Filipom Terpinom, županom v Sv. Križu in Angelom Casagrande, posestnikom v Ajdovščini kot koncesionarjem železnice iz Gorice v Ajdovščino (vipavska železnica) na podlagi koncesijske listine od 26. oktobra 1897. (d. z. l. št. 254) dal dovoljenje, napraviti akcijsko društvo pod trdvo „Vipavska železnica“ (nemški „Wippachthal-Bahn“ s sedežem na Dunaji in je potrdil pravila.

Vabilo. — V smislu § 1. d. društvenih pravil priredi ženski oddelček društva „Šolski dom“ na praznik Vnebohoda Gospodovega, prihodnji četrtek 19. t. m., ob 5. uri popoldne v prostorih goriske čitalnice predavanje o pomenu in namenu društva „Šolski dom“, katero bo imel predsednik pred. g. dr. A. Gregorčič.

Predavanje bo trpelo pol ure. Pol ure pred predavanjem in pol ure po njem se bodo sprejemale nove družnice, ki se oglašajo osebno ali po kom drugem, in pobirala se bo udnina, ki znaša najmanj eno krono na leto.

Slovenske rojakinje se ujudno vabijo, da bi se v obilnem številu udeležile predavanja in da bi v velikem številu pristopile društvu, ki si je postavilo lepo nalogo: pouk in vzgojo naše mladine na Goriskem.

V Gorici, 14. maja 1898.

Načelnstvo

ženskega oddelka društva „Šolski dom.“

Iz Gorice na Kubo. — Amerikanski vojski in nje brodovju preli velikanska nevarnost. Španci dobé namreč iz naše solčne Gorice toliko pomoč, da bodo strahu in groze kar trepetali vsi amerikanski sovražniki. — Brez šale, reč je prav resna, in sicer taka-le:

14-letni drugošollec in dva 15-letna tretješolca (vsi Slovenci!) so pridno zasledovali špansko-ameriški spor in se ogrevali za — Španijo. Poraz španskega brodovja pri Filipinih jim je grozno pretresel mlada srca, a da bi Špance ne zadela enaka nesreča tudi na Kubo, so sklenili, da jim pomilit na pomoč. Ker je pa do Kube vendar precej daleč in je treba novecev, so si znali pomagati tudi iz te zagate. Jeden je prodal zlato uro z verižico, drugi si je pridržal večjo svoto očetovega denarja, s katerim bi imel plačati nekega trgovca, tretji je najbrže tudi kaj dobil, in napisali so se pisemce o svojem trdnem sklepu, pa hajd preko Italije na Špansko in na — Kubo. Redarstvo je brzojavilo za njimi in v Vidmu so res ujeli tri mladiče, a to niso bili naši gorški junaki. Že v petek popoldne smo jih čakali, da jih pripeljejo nazaj s „Kube“ v to prozajčno Gorico, kjer nimamo zmisla za taka herojična velika dela, a ni jih bilo, ker je izginil sled za njimi.

Dostavek. — Brzjavka redarstva iz Genove naznanja, da so jih tamkaj zasačili.

„Corriere“ zavija. — Pravi, da smo napadli „Primorski List“ radi tega, ker je izdal javnosti, da nameravajo Slo. udeležiti se v velikem številu sprejema naskoka in kneza. To pa ni res in „Corriere“ gotovo vedoma piše neresnico, samo, da ima priliko udrihati spet po Slovencih. „Primorski List“ je res pozval Slovence, naj se udeležijo sprejema in za to je vzbudil, kakor smo v zadnji številki povedali, nepotreben odpor. Od slovenske strani se ni nič nameravalo uprizoriti kaj izrednega povodom dohoda novega nadškofa in kneza. Mi ostanemo doma, pa za to, da ne bodo naši lahoni imeli pri-

„Se jedno vprašanje. Ali veš gotovo, da bo Messala med dirkami?“

Se le sedaj je Malluh razvidel, kak načrt ima njegov mladi rojak in ker je bil previden, kakor slednji Izrael, jelo ga je skrbeti, če bodo moč in gibčnost Ben-Hurova zadoščevale njegovemu podjetju.

„Ali si pa dovolj izurjen?“ vpraša ga z nemirom.

„Ne boj se, prijatelj. V ostalih treh letih so bili borili na pozorišču v Rimu odvisni od moje naklonjenosti, ali nenaklonjenosti. Vprašaj jih, vprašaj najbolj sloveče med njimi in oni ti potrdé resnico mojih besed. Ob času poslednjih velikih dirk mi je sam cesar obljubil, obsipati me z naklonjenostjo, ako povedem njegove konje v borbo.“

„In odrekel si mu?“

„Žid sem in dasiravno nosim vitežko ime, niti za vse zaklade sveta ne onečastim imena svojih očetov, proslavljenega v obzidju in v veži svetišča v Jeruzalemu. Vse kaj drugega je, uriti se v borbi v vojnih solah in gimnazijah, nego nastopiti javno v pozorišču. Za Izraela je to sramota. Ako pa se hočem udeležiti tukajš. dirke, ne storim tega radi nagrade, prisegam ti!“

„Ne žuri se s prisego!“ zakliče Malluh.

„Ali ne veš, da je zmagovalcu namenjeno 10.000 sestercev? Ali čuješ — 10.000! Saj je to celo premoženje!“

like k izzivanju in tistemu znanemu zavijanju reči, vsled česar bi bil hrup in vršč po laških časnikih o predrznosti Slovencev itd., ter bi morda stivali celo spet kako — interpelacijo. Takih sitnostij z Italijani novemu nadškofu in knezu za nočemo napravljati.

Kako lažejo in zakaj. — Nedavno je prinesel „Corriere“ vest, da so zaprli 70 let starega moža radi tega, ker je baje zlorabil v hlevu neko žival. „Corriere“ je dal onej vesti naslov „Una bestia humana“. Mož so priprli, sodnijsko poizvedovanje pa je doglalo, da ni nič res, česar so ga dolžili ter so ga radi tega zopet izpustili iz preiskovalnega zapora. Zadeva je bila pač taka: Mož se je bil nalezal pristnega briskega vina, katero mu je slo v glavo tako, da je bil, kakor pravimo po domače, pijan prav posteno. V tej pijanosti je zašel v neki hlev, najbrže hoteč tam opraviti svojo telesno potrebo vsled zaužite pičice. Videli so ga lahonski brezvestneži ter so ga hitro naznanili, češ, da je počel to in ono nenravno s neko živaljo, kar so pa ovrge vse poklicane priče, katere so povedale, da je „bric“ moža tako prevzel, da mu je odstranil vsako zavest. Oni mož ima veliko ledenico in trdč, da mu je neki konkurent bil zaviden in za to so ga služabniki tega konkurenta ovadili. Ovadba se je zgodila namenoma vsled nevoščljivosti, samo radi tega, ker je mož — Slovenec! — Saj veste, kaj smo pisali o prstih o Veliki noči, ko je „Corriere“ razširjal laž, da so slovenskim goriskim kmetom odvzeli 30 prstov, a se je pozneje izkazalo vse kot neresnico.

Kar je slovenskega, sovražijo in zato baš postopajo tako z nami, širčti med svet najnesramnejše in najosudnejše laži o nas.

Torej, Slovenci, bodite pozorni, nam pa sporočajte vse take vesti, da stopimo predrznim Lahom na prst ob vsaki priliki, kadar se drznejo raznašati med svet take in jednake nesramne laži.

Razpis daril za svilorejce. — V izpodbujo svilorejcev, kateri vzgajajo s potrebno skrbnostjo svilodno seme najboljših domačih pasem, razpisuje c. kr. kmetijsko društvo v Gorici 25 daril po 10 gld., ki se podelijo v letošnji svilorejski dobi v ozemlju goriskega mesta in v županijah: Stanič, Vrtojba, Sempeter, Bilje, Miren, Sovodnje in Solkan. Prosilci za darila morajo biti poljedelski mali posestniki ali gosposki kmetje ter podati svoje prošnje do 23. maja t. l. ustmeno ali pa pisмено po svojih županištvih podpisanimu c. kr. kmetijskemu društvu; povedati morajo, koliko semen redi in od kod prihaja, to je, od koga in kje so seme dobili. Posebna komisija bo tekom svilorejske dobe pregledala rejališča ter priznala darila listim svilorejcem, kateri bodo na najrazumnejši način izrejali 1 do 2 onč (po 25 gramov) domačega, po celicnem sistemu napravljenega semena najboljših pasem, katero je dalo tudi razmeroma najobilniši pridelek. Vsaki prosilec bo moral pokazati presojevalni komisiji, če bo tako zahtevala, odprto seme v izvornih zavojih ali skaljah, ter poslati c. kr. kmetijskemu društvu uzorec pridelanih mešičkov in pa dotični izkazek o teži celega pridelka.

Slovenska hranilna zadruga v Aleksandriji. — Naš neutrudljivi rodoljub gosp. dr. Karol Petnik je ustanovil za Slovence, ki službujejo v Aleksandriji, hranilno zadrugo po vzorcu trgovsko-obrtno zadruga v Gorici. Ista bode vlagala svoje prihranjene novce pri naši zadrugi v Gorici, kateri je došel te dni prvi tak znesek. S tem nam je naš vrli rodoljub dokazal, da zna tudi praktično delovati, ne samo v teoriji.

Sodnija v Kobaridu. — Dne 9. t. m. sta pregledala — kakor smo naprej naznanili — gg. deželnosodni svetnik Milovčič in inženir Mahnič iz Tolmina stavbišče za novo sodno poslopje. Pokazalo se je, da prostor cele sedanj. hiše se lahko odstopi za trg in se sežida po lojpe v ravni črti z župniščem. Upamo, da oblaščnje v to tudi privole! Potem bo v Kobaridu poleg cerkve prav krasen, prostran trg, v veliko korist temu lepemu trgu. — Ako bi pa bilo dovoljeno, da začne sodnija delovati že z novim letom — in čas bi bil — priredi gosp. Fr. Urbančič začasne prostore v svoji hiši.

Otvoritev vrta na Gorisčeku v gostilni g. Wanka. — bode v četrtek, dne 19. t. m., popoldne ob 5. uri z vojaško godbo.

„Kolesarsko društvo Gorice“ napravi v četrtek dne 19. t. m. izlet v Črniče, ali po dogovoru. Zbirališče na Gorisčeku ob 2. uri popoldan.

Popotnikom v Trst. — Velikokrat se prigodi, da pridejo naši ljudje v Trst le za nekaj ur, a ne vedo, kje bi odložili svojo ročno prtljago (kovčke, obleko itd.). — Tem priporočamo, naj shranijo blago pri našem rojaku, kavarnaju g. Ant. Šorliju, ekavarna Commercio nasproli velike vojašnice na desnem začetku ulice Caserma. — Tam je zbirališče tržaskih Slovencev in drugih, ki prihajajo po opravkih v Trst.

Lep prostor za trgovino z jestvinami na prav živahnem mestu v Gorici more dobiti slovenski trgovec. Več pove naše upravnistvo.

Radodarni doneski.

Za „Slogo“:

F. S. v G. 1 gld. — Začasni denarničar pol. društva „Sloga“ je dobil za „Slo-

gine zavode“ od ravnateljstva „Goriške ljudske posojilnice“ 200 gld. in od gospoda dr. Henrika Tume 75 gld.; dalje od hranilnice in posojilnice v Tolmini 50 gld., za kar se imenovanima zavodoma in g. dr. Tumi prav srčno zahvaljuje.

Za „Šolski dom“:

Pevsko in bralno društvo „Lira“ v Komnu ustanovino gld. 100.—
Henrik Stibil, slasčičar v Trstu, prebitek računa 3-32

Za morci so požrli:

V Fonovi gostilni na Solkanski cesti 9-50
(Ta zamorec se prav lepo zahvaljuje gospodu iz Istre za poslani goldinarček in gospodu iz Tolmina za 2 gld.)
V Princičevi gostilni pod sodnijo 6-05
V Gorjančevi gostilni „Pri Attemu“ 3.—
V Spacapanovi gostilni „Pri Zvezdi“ 2-65
V Lisjakovi gostilni „Pri Rajhu“ 2-10
V Fonovi gostilni v Semeniški ulici 1-84
V Ahacovi gostilni pri „črnem orlu“ 1-31
V Glešičevi gostilni („Kikiriki“) . . . 1-20
Skupaj gld. 130-97

Društvo „Šolski dom“. (XVII. izkaz od 1. do 12. maja.) Kot pokrovitelja z doneskom 1000 gld. sta se oglašila gospod Kalister Franc, veleposestnik v Trstu in „Goriška ljudska posojilnica“ v Gorici. Slava!

Kot ustanovniki z doneskom 100 gld. so se oglašili: Mašera Josip, vikar v St. Mavru; slavno županstvo v Medani; slavno županstvo v Kojškem in „Mladinoljub“ v Gorici.

Vplačali so: gld.
Gosp. Kalister Franc, veleposestnik v Trstu, pokroviteljstvo 1000.—
Kober Anton, vikar v Mavliniji . . . 5.—
A. Z. Gradenki nabral pri krstu dvojčkov —50
Fon Jakob, vikar v Krodu, na račun ustanovnine se 50.—
Henrik baron Baum v Gorici . . . 10.—
Hmelak Fraa, veletržec v Lokavcu, saldo ustanovnine 30.—
Rutar Simon, c. kr. profesor v Ljub., na račun ustanovnine 6. obrok . . 10.—
„Pagat ultimo“ v Gorici 1-30
Chrysandatis Ivanka, hotelirka v Patrasu 2 liri —88
„Nekdanji“ od „nekdanje“ vrnjene krone v znesku 5.—
Goljevšek Josip, trgovec v Gorici, letumo za 1898. 10.—
Mašera Josip, vikar v St. Mavru, ustanovino 100.—
Jakob Andrej, tovarnar v Ruppi, na račun ustanovnine se 10.—
Znidarčič Andrej, vikar Gradenki, nabral med častilci sv. Jurija z voščilom: „Šolski dom“ naj hitro rase in vse Slovence potegne na-se . . 5-55
Olga Kovčič pri S. Luciji nabrala od g. dr. Ahazhizha za nadavek pri menjavi desetaka z zlatini kronami 1 gld.; sudac Primožič za zakupščeno igro „zboč“ 70 kr. 1-70
Rejec Jakob, župnik v Čepovanu . . —
Kodrič Fran, vikar Trnovski, 1 delnico goriske ljudske pos. v znesku 10 gld. in obresti 50 kr. 10-50
Santel Anton, c. kr. prof. v Gorici, namesto „Sloginim zavodom“ . . . 5.—
Poniž Ambroz, nadučitelj v Ribem., na saldo ustanovnine 35.—
Po upravnistvu „Sode“ st. 35 z dne 3. maja, kakor tam izkazano . . . 145-31
Po upravnistvu „Sode“ st. 36 z dne 6. maja, kakor tam izkazano . . . 17-35
Po upravnistvu „Sode“ st. 37 z dne 10. maja, kakor tam izkazano . . . 8-50
„Mladinoljub“ v Gorici na račun ustanovnine 1. obrok 10.—
Slavno županstvo v Kojškem na račun ustanovnine 50.—
skupaj gld. 1524-59
Vsled prejšnjih izkazov „ 944-257

Do 12. maja došlo v roke denarničarjeve v gotovini gld. 10.967-16

Od bor društva „Šolski dom“.

Za „Šolski dom“ — ženski oddelček prejela blagajnica gospa Kanceler: Gospa Roje Nina 10 gld. — Gospa Erhovnic Antonija 1 krono. — Gospica Rokatin Josipina 1 krono. — Nabrala gospa Terezija Klančič iz Podgora 24 kron, katere so darovale po 2 kroni gg.: Terezija Klančič, Karla Klančič. Po 1 krono: Marija Urbančič, Marija Bunc, Emilija Bresan, Marija Leban, Jožefa Kogoj, Petrina Pisk, Katarina Petejan, Marija Kocjančič, Evgenija Kocjančič, Katarina Kocjančič, Ursula Okroglič, Katarina Drašček, Roza Brezigar, Marija Primožič, Marija Kogoj, Marija Hvalič, Katarina Miklus, Vilhelmina Bresan, Karolina Brezigar, Marija Stanta.

Razgled po svetu.

Iz državnega zbora. — Izmed zadnjih govorov v državnem zboru je posebno znamenit oni slovenskega poslanca dr. Gregorčiča, ki je dejal glede na jezikovno vprašanje, da so Slovenci povsod zatirani; vlada naj poskrbi, da se naredi mir med narodi. Zato pa treba zakona v varstvo vseh narodnostnih manjšin; ako je sploh kdo potreben varstva, so to Slovenci na Štajerskem, Koroskem in Primorskem, kjer ne uživajo nikakih pravic,

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni nikakoli nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Osterreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10—1

Št. 67.

Razglas.

Dne 23., 24. in 25. maja t. l. bo

pouk o cepljenji trt na zeleno

na slovenskem oddelku tukajšne kmetijske šole.

Pouk se prične ob 8. uri in bo trajal do 10. ure dopoldne.

Vabijo se vsi trtorejci brez razločka.

Vodstvo

slov. odd. deželne kmetijske šole
V Gorici, 16. maja 1898.

Vodja:

V. Dominko.

Hiša na prodaj,

ki je v prav dobrem stanju in zelo pripravna za krčmo!!! Poslopije se nahaja za velikim trgovim v Ajdovščini. V tem krčmari se že polno let in zajedno proda se i krčmarsko opravilo! V priložnosti je troje stanovanjskih prostorov, več hlevov in hramov. v prvem nadstropju pa so tri sobe: podstrešje je porabno za razne gospodarske potrebe; vse je lepo urejeno. Dvorišče je obzidano. Hiša ima št. 115. Natančnejši podatki se poizvedo pri upravnistvu lista, kamor naj se pošiljajo ponudbe.

Pekovski mojster

JAKOB GERBEC

v Gorici

ulica sv. Antona št. 6.

PRIPOROČA

raznovidno navadno in najfinije pecivo, kolače za birmance itd., katero razprodaja po starih cenah.

11 52—16

Zaloga vsakovrstne moke.

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu št. 2

priloga to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zob — sol — moko za pitje — kis — žveplo — cement — bakreni vitriol itd. 3 20—23

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

Štev. 301.

132—3

op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavljal četrtileta, t. j. mesecev

januarja, februarja in marca 1897.

začne v ponedeljek, dne 13. junija 1898. ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljavnice

in z njo združene hranilnice.

V Gorici, dne 5. maja 1898.

Josip Skert

pekovski mojster

Za vojašnico št. 5 (via Caserma)

v Gorici

priloga p. n. občinstvu svojo pekarno, v kateri izdeluje vsakovrstno navadno in najfinije pecivo.

Službo išče

zdrav 22 letni mladenič, v Gorici ali na deželi. Več pod št. 137 pri upravnistvu.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priloga preč. duhovščini in javnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih evcelic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priloga slav. občinstvu tudi svojo (S. el.) tiskarno črk na perilo. (P. el.)

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah

št. 10

nasproti gostilne

„Belega zajca“.

Usoja si priloga preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo

veliko zalogo nagrobnih vencev

vsake vrste, kakor tudi biserne; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščene sveče, križne, čevlje, nogovice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d.

Vse po nizkih cenah!!!

Krojaški mojster

FRANC ČUFER

v Gorici

v ulici sv. Antona št. 1.

izdeluje

VSakovrstne obleke

za moške po meri, bodisi fine ali priproste.

10 52—17

Priloga se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

Dobroznana gostu na

ANTONA VODOPIVCA

pri

Petelinu

v

Trstu

v

ulici Ghiga

št. 7.

je v bližini južnega kolodvora

jedina narodna gostilna

s prenočišči,

katera toči pristna bela in črna

vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Dr. Rosa balzam

Pražko hišno mazilo

za želodec

200, 26 11

iz lekarne B. FRAGNER-ja v PRAGI

je splošno, že 30 let znano domače zdravilo, katero pospešuje cik, olajšuje prebavo in lahko odvaža. Pri rednem uporabljanju ojačuje prebavne organe in jih drži v pravem toku.

Velika steklen. 1 gld., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več.

je staro, najprej v Pragi uporabljeno hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistoče ter ublažuje delanje na vročino in bolečine.

V obrokoh po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

Pozor! Vsi deli zaboja so zaznamovani s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, na voglu Špurnerove ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofolletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironeoli.

Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

B. Škarda v Brnu.

Umetni zavod

za 108 12 1

slikarstvo na steklo.

B. Škarda

Odlikovan

sedemkrat

s prvimi darili.

Poseben zavod za slikana cerkvena okna v vsakem slogu in vsaki proizvodbi.

v Brnu

Cenilniki, proračuni, in vsi strokovnjaški nasveti se razpošiljajo brezplačno.

B. Škarda v Brnu.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

41 52—18

priloga

pristna bola

in črna vina

iz vipavskih,

furlanskih,

briskih, dal-

matinskih in

isterskih

vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Goriško pivo!

(na Goriščku II).

Podpisani priloga svojo p. n. odjemalcem svojo posebno dobro uležano izvozno, marenno in uležano pivo najbolje kakovosti, dobiva se v sodkih po 1/2, 1, 1 1/2 in 2 H. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zajedno naznanjam, da sem v minulemu letu svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za varjenje dobrega piva le najboljši blago: Zatečki humelj in hanaški ječmen. 6 26—9

Proseč p. n. odjemalce, da se z zaupanjem obravnavajo name in si obilno naročajo zagotavljam, najtojnije postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem

Gustav Scholz,

pivovarski mojster.

Fr. Wanek,

pivovar.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne

knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejmi in trgu ter na deželi. 2 35—13

Važno za vsakega.

Razprodaja po čudovito nizkih cenah: 1 krasna žepna ura (anker-Remontoir) z niklom gravirana, 3 letna garancija; 1 elegantna verižica k uri z lepim privezkom (pariški sistem. na zahtevanje iz nikla ali pozlačena); 1 elegantna igla za kravate gospodov iz ameriškega zlata double s ponarejenimi briljanti; 1 par lepih ulanov iz pravega 12 lot. srebra, e. kr. punciranih; 1 par krasnih gumb za zaplestnice iz ameriškega zlata double s ponarejenimi briljanti; 1 garnitura gumb za srajce in ovrtnice iz ameriškega zlata double, 5 komadov. Teh 12 krasnih predmetov razpošiljam, dokler obstoji zaloga, proti povzetju ali proti naprej poslani gotovini samo za gld. 275 kr. (Le žepna ura je stala prej 5 gld.). Kar ne bi prijalo, se sprejme tekom 8 dnij nazaj.

E. Holzer,

129 101—4

zaloga ur in dragocenosti. Krakovo, Stradom 18.

Nova kotlarska delavnica

v ulici Morelli št. 17. v Gorici.

Velika zaloga

kotlov vseh

vrst. Baker

kočast v plo-

ščah in kotli

za žganje fran-

coske sisteme.

Škopilnice proti peronospori, zagotovljene so-

lidnosti in točnosti. Sprejemljejo se vsakovrstna

v kotlarsko stroko spadajoča dela, kakor tudi

nikliranje sabelj, dvokoles itd., in sicer vse

po takšnih cenah, da se ne boji tekmovanja.

Prosi se, zapomniti si ulico in številko hiše.

Za obila naročila se priloga udani

Anton Tabaj,

kotlarski mojster.

76 26—24

Usojam si naznaniti slavnemu ob-

činstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko

poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljatvah

po 5 kg. po pošti in od 30 kg naprej pa

po železnici, izvrševal bom točno in cenno.

Razpošiljam bom razen kolonijalnega

blaga tudi druge na trg spadajoče stvari

kakor sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal

se bom z razprodajanjem domačih pridel-

kov, s prijetnim blagom v svoja skladišča,

dajal na ista naplčila in posredoval do-

tično prodajo na korist lastnika.

Trgovati bom tudi z vinom na debelo.

Sprejemam zastava trdnih — za

konkurenco sposobnih — trdnih in polagan

za to kavejo.

Nadejaje se, da se me sorojaki do-

mišljijo, ostajajo, odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,

v ulici S. Francesco št. 6.

116 (el.)